

tara prisen

Årets modigste kvinne

Den modigste kvinnen jeg kjenner heter Anbjørg Juliussen. Det er ikke hvem som helst som greier å bygge og drifte 6 skoler, et helsesenter og arbeide aktivt mot omskjæring av små jenter. Anbjørg er mor godhjerta satt i system. Fy flate for ei dame!

Fra brevet Tara mottok, der Anbjørg Juliussen ble foreslått til Årets modigste kvinne

Anbjørg driver skoler og helsestasjon i Gambia:

Har hjulpet 1800 fattige barn

I ti år har Anbjørg Juliussen stått på dag og natt for å gi fattige barn i Gambia gratis skoletilbud og helsetjenester. For jobben har hun ikke fått en krone, men hun er blitt rik på opplevelser og livsglede – og har fått 1800 nye "barnebarn"!

Av Lisbeth Skævelv Foto: Esten Borgos og privat

– Det er mye slit, men det er definitivt verdt det!

Anbjørg Juliussen (67) fra Vikersund snakker om å lede frivillighetsorganisasjonen Butterfly Friends, som hjelper store og små i det afrikanske landet Gambia. Hun grunnla organisasjonen etter at hun kom hjem fra et besøk hos to gambiske fadderbarn i 2002.

– Da jeg kom til den fattige byen Ebo Town, opplevde jeg den stusslige skolen

ungene gikk på. Det var 50 barn i et lite hus der de hadde absolutt ingenting. Det var "en slags" skole. Det tok meg omtrent ett minutt å komme frem til at det var dette jeg ville gjøre? Ikke var jeg lærer, ikke var jeg sykepleier. Jeg kan samle inn penger, tenkte jeg, for det er jeg ganske god til.

Trebarne moren dro deretter hjem til Norge og satte i gang pengeinnsamlingen.

Sammen med en venninne begynte hun å selge lodd til inntekt for sine nye venner i det fattige afrikanske landet. 60 000 kroner greide de å skaffe til veie.

Noen måneder senere reiste hun tilbake til Gambia. Der leidde hun en skole med to klasserom som hadde plass til 60 elever.

– Da registreringer startet opp, var det 170 barn som ønsket skoleplass. Jeg måtte si nei til 110 barn, det var tøft og det ble mange tårer, forteller Anbjørg, og fortsetter:

– Jeg var litt kjapp i kjøften og lovet å bygge skole til resten også. Jeg hadde innsett at det var dette jeg skulle gjøre med resten av livet mitt, å lære barn å lese og skrive i et land med stor analfabetisme.

OG ANBJØRG HOLDT DET HUN

lovet. Året etter var de i gang med bygging av skole nummer to i Ebo Town.

– Vi måtte låne penger til den, for vi var

Anbjørg Juliussen

Alder: 67. **Bor:** i Vikersund i Buskerud.

Familie: Samboer, 3 voksne barn og 5 barnebarn. **Yrke:** Daglig leder og grunnlegger av i veldedighetsorganisasjonen Butterfly Friends. **Aktuell:** Foreslått til Tara-prisen Årets modigste kvinne 2011.

ikke kommet i gang med fadderordningen, men jeg skjønnte at faddere var veien å gå, for da ville man kunne ha en rimelig fast inntekt. Anbjørg Juliussen skrev brev til TV 2s "God Morgen Norge" og greide å få innpass som gjest der. Da begynte ballen virkelig å rulle.

– Vi mottok masse faddere etter tv-opptreden, og i dag har vi 950 faste faddere. Vi

Anbjørg Juliussen serverer elevene vafler på Butterfly Friends første skole i Ebo Town i 2002.

driver 6 skoler med 1800 elever. I 2002 hadde vi én ansatt, i dag har vi 153. I tillegg har vi vært med på å bygge opp et helsesenter, som i fjor behandlet over 16 000 mennesker, forteller 67-åringen.

På skolen får elevene – i tillegg til undervisning – et varmt måltid hver dag, vitaminer, frukt og grønnsaker to ganger i uken og nye uniformer en gang i året.

Og på helsesenteret får gravide kvinner tre vitaminsprøyter under graviditeten, de får fødselshjelp og vaksine til babyene sine og et myggnett mot malariamyggene. Andre sykdommer, spesielt den dødelige malarian, behandles selvfølgelig også.

I tillegg til å drive skoler og helsesenteret,

jobber Butterfly Friends også aktivt mot kjønnslemlestelse av småjenter. De holder årlig 8 informasjonsmøter for mødrene til elevene.

– I Gambia feirer de omskjæringen med en fest. Vi betaler for den samme festen UTEN at jenta blir omskjært, for å vise dem at det går an å ha fest uten å skade jentene. For omskjæring er dessverre en høytidelig tradisjon for dem. Jeg føler imidlertid at budskapet vårt når inn. Vi har fått inn et sett kniver som symbol fra de som har sluttet med omskjæring. Håpet er at de som har sluttet, skal spre budskapet videre. Vi har reddet mange jenter, men det er langt igjen, sier Vikersund-kvinnen.

Anbjørg sammen med fattige barn i landsbyen Tanji i Gambia. Det er alltid mange barn som håper på hjelp, forteller hun.

Hun har med egne øyne sett hvordan kjønnslemlestelse har ødelt barn.

– Jeg har opplevd småjenter som hopper og spretter av glede, mens de neste gang jeg kommer nedover, er helt tomme i blikket. De er blitt omskåret mens jeg var borte. De får aldri igjen gnisten i øynene, det kan gå år før de smiler igjen. Dette må vi forsøke å sette en stopper for, sier hun engasjert. Dette er tydelig en sak hun brenner sterkt for.

– Derfor er det en desto større glede over dem vi redder. Vi jobber for at presidenten i Gambia skal si nei til omskjæring. Vi får leve i håpet, for kanskje en dag ...

Å ha så mange baller i luften kan gjøre de fleste utslitt. Anbjørg Juliusen innrømmer at det ikke er noen dans på roser å lede en veldedighetsorganisasjon basert på frivillighet.

– Å hjelpe barna i Gambia er en ren og skjær glede, men her hjemme blir jeg mer tappet for krefter. Det er jo her pengeinnsamlingen foregår, sier hun, og legger til at hun skjønte ikke er alene om jobben.

– Jeg blir rørt over at noen har foreslått meg til Årets modigste kvinne, sier Anbjørg Juliusen. Det gule teppet i bakgrunnen har noen av de gambiske kvinnene som får hjelp av Anbjørgs organisasjon laget til henne.

– Jeg er svært takknemlig for alle rundt om i landet som står på for organisasjonen.

TRE GANGER I ÅRET REISER HUN

til Gambia, på to av turene har hun med seg faddere som ønsker å treffe fadderbarnet sitt og se hva pengene brukes til. Anbjørg følger hvert minste innkjøp tett. Ingenting overlates til tilfeldighetene – eller til andre.

– Jeg kjøper alt fra sement og sand til sko-

leboker. Jeg skal vite til enhver tid hva pengene brukes til. De som jobber for oss, vet at hvis de gjør urett mot An, som de kaller meg, får de sparken. Jeg kan nemlig bli voldsomt sint, så om de ikke gjør som jeg sier, er det over og ut, ler Anbjørg, og legger til:

– Det er viktig at jeg viser hvem som er sjefen, at jeg er en sterk kvinne og at jeg krever respekt. Man må nemlig ha respekt med seg for å få gjort noe. Og fadderne må jo være

1800 elever har fått skolegang i Gambia takket være Anbjørg og organisasjonen Butterfly Friends. Her er fornøyde skolebarn på en av de seks skolene de driver.

Det var en stor markering på stadion i Gambia mot omskjæring av jenter. Anbjørg sitter på podiet sammen med Gambias helseminister og en imam.

sikre på at pengene brukes til det de skal.

Anbjørg Juliusen jobber full tid for Butterfly Friends – uten å motta en krona i lønn.

– Jeg er så heldig at jeg har kunnet leve på mannen min mens jeg jobber gratis, det er et privilegium. Og hvis jeg ikke kunne ha jobbet for barna i Gambia, hva i all verden skulle jeg tatt meg til? Jeg har tre voksne barn med egne liv, jeg kan jo ikke sitte

hjemme og vente på at de skal komme på besøk. Dessuten er jeg jo mest sannsynlig i Gambia hvis de likevel skulle stikke innom, sier hun med et smil.

Barna synes at moren bruker litt for mye tid på organisasjonen hun har grunnlagt, men de er likevel stolte av jobben hun gjør.

– Jeg prøver å få dem med nedover til Gambia for å vise dem hva jeg har fått til, men jeg har nesten gitt opp at det skal skje. Samborenen min har imidlertid vært med på flere turer.

Selv om hun tilbringer flere måneder i året i det fattige afrikanske landet, har

Anbjørg ingen planer om å flytte dit permanent.

– Jeg kan jo ikke flytte til Gambia, det er jo her i Norge pengene er! Det er ingen drøm for meg å bo der, men jeg synes at det er en nedtur å komme hjem til Norge hver eneste gang. Der nede er det masse mennesker rundt

og liv og røre, her i Vikersund er det lite folk og stille og rolig.

Der nede opplever jeg nye ting hele tiden, her hjemme går det i det vannte. Det er litt kjipt, sier hun xrlig.

Men etter ti år som "Anmother" for barna i Gambia, er hun langt fra lei. Og selv om hun har oppnådd normal pensjonsalder, har hun ingen planer om å bli pensjonist.

– Den takknemligheten og gløden jeg møter der nede, kan ikke beskrives. Å jobbe med så mange unge mennesker holder meg dessuten ung. Dette er ikke en jobb man pensjonerer seg fra. Jeg skal jobbe for barna mine i Gambia til den dagen jeg stupet! ♦

” Den takknemligheten og gløden jeg møter der nede, kan ikke beskrives!

Butterfly Friends

- Butterfly Friends – Foundation for free health and education er en frittstående og upolitisk organisasjon.

- Organisasjonen har bygget og driver 6 skoler og en helsestasjon i Gambia. I 2003 sto første skolen ferdig. 1800 elever har fått skolegang gjennom Butterfly Friends og over 16 000 mennesker ble behandlet på helsestasjonen i 2011.

- Alt arbeid skjer på frivillig basis. Organisasjonen får ingen offentlig støtte, alle inntekter kommer fra de 950 registrerte fadderne, gaver, pengeinnsamlinger, og fra organisasjonens bruktbuikk i Vikersund. Alle inntektene går direkte til formålet, ingenting brukes på administrasjon.

- Butterfly Friends arbeider også med informasjonsarbeid mot kjønnslemlestelse av jenter i Gambia.

- Å være fadder koster 150 kroner per måned. Å støtte arbeidet mot kjønnslemlestelse koster 800 kroner per år. Les mer på butterflyfriends.no.